

การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการพัฒนาการป้องกันฐานบิน ในยุคไทยแลนด์ 4.0

การคุกคามของข้าศึกที่มีต่อฐานบินนั้นส่วนใหญ่มีความมุ่งหมายเพื่อจะทำลายกำลังทางอากาศของฝ่ายเรา มิให้สามารถปฏิบัติการโจมตีต่อข้าศึกได้ หรือหน่วยหนึ่งยอมให้ไปปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฐานบินอาจถูกโจมตีด้วยการปฏิบัติของข้าศึกซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ ข้าศึกต้องการเข้าไปในฐานบินและข้าศึกไม่ต้องการเข้าไปในฐานบิน

การโจรกรรม (Pilferage) เป็นวิธีการหนึ่งที่ข้าศึกอาจจะปฏิบัติโดยการลอบ เข้าไป หรือแทรกซึมเข้าฐานบินเพื่อขโมยอุปกรณ์สำคัญต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกในการบิน หรือในการปฏิบัติงานอื่นๆ ภายในฐานบิน อาจทำให้เกิดผลเสียต่อภารกิจการบินหรือภารกิจในการรักษาความปลอดภัยต่อฐานบินได้ แม้อุปกรณ์บางอย่างจะไม่มีผลกระทบต่อปฏิบัติการของกำลังทางอากาศ แต่ก็ถือได้ว่าเป็นการบ่อนทำลายทางอ้อมได้ประการหนึ่ง

การก่อวินาศกรรม (Sabotage) เป็นยุทธวิธีมีมูลฐานของยุทธวิธีทั้งปวงที่ฝ่ายตรงข้ามนิยมใช้เพราะการก่อวินาศกรรมจะกระทำต่อเป้าหมายใดก็ได้ ทำอย่างปกปิดได้ง่ายที่สุด และได้ผลดีเยี่ยมด้วย การปฏิบัติของข้าศึกอาจตั้งระเบิดเวลาไว้ในสถานที่ใดที่หนึ่งก็ได้ เมื่อชนวนจุดจะทำให้เกิดประกายไฟจนถึงขั้นเกิดเพลิงไหม้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อฐานบินอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจ้างแรงงานจากภายนอกเข้าไปทำงานในฐานบิน จำเป็นต้องมีมาตรการในการคัดเลือกคนเข้าทำงาน ต้องมีการควบคุมและกำหนดเขตห้ามเข้าไว้อย่างเคร่งครัดก็จะช่วยลดอันตราย จากการก่อวินาศกรรมลงได้บ้าง

การจารกรรม (Espionage) วิธีง่ายและปลอดภัยที่สุดในการหาข่าวของฝ่ายตรงข้าม ได้แก่ การฟังการสนทนาที่ขาดความระมัดระวัง บุคคลโดยมากชอบพูดเรื่องการรักษาความปลอดภัย (รปภ.) โดยไม่ได้คำนึงถึงผลที่จะเกิดตามมาภายหลัง ฝ่ายตรงข้ามจะรวบรวมข่าวสารด้วยวิธีการอันเฉลียวฉลาด เช่น ใช้วิธีการขโมย หรือซื้อข่าวจากข้าราชการทหารหรือลูกจ้างคนงานในฐานบิน การคัดลอกเอกสารสำคัญผลงานกรรมวิธี ยุทธโธปกรณ์ของฐานบิน หรือแบบการทำงานในฐานบิน เช่น เวลาเปลี่ยนเวรยาม เวลาตรวจของรถสายตรวจยานยนต์ การขึ้นฝึกบินของเครื่องบิน (บ.) และ เฮลิคอปเตอร์ (ฮ.) ที่ตั้งเป้าหมายสำคัญ บ.และ ฮ. ที่จอดในลานจอด คลังอาวุธ-กระสุน-เชื้อเพลิง-เส้นทางเข้า-ออก จุด

ล่อแหลมต่างๆ ของฐานบิน สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายตรงข้าม ในการนำมา พิจารณาวางแผนลอบเข้าโจมตีฐานบินต่อไป

การลอบสังหาร (Assassination) การลอบสังหารอาจกระทำการลอบสังหารอย่างเดียว หรือประกอบกรปฏิบัติอย่างอื่น เช่น ลอบสังหารแล้วลอบเข้าไปก่อวินาศกรรมในฐานบิน โดยไม่ให้เจ้าหน้าที่ในฐานบินทราบ การลอบสังหารอย่างเดียวนั้นเป็นการปฏิบัติเพื่อการ ช่มชู้ และเป็นกรทำลายขวัญของเจ้าหน้าที่ในฐานบินให้เกิดความกลัวทำให้ละทิ้งหน้าที่ เหว-ยาม หรือทำให้ต้องเพิ่ม เหวยามมากขึ้น เท่ากับเป็นการบ่อนทำลายของข้าศึกที่ได้ผล การลอบสังหารประกอบกับการลอบเข้าไปก่อวินาศกรรมนั้น ฝ่ายข้าศึกมักจะปฏิบัติวิธีนี้ เพราะส่วนใหญ่แล้วการเข้าโจมตีฐานบินนั้น ข้าศึกพยายามซ่อนเร้นการปฏิบัติการดีที่สุด การลอบสังหารเจ้าหน้าที่เวร-ยาม เพื่อลอบเข้าไปก่อวินาศกรรมในฐานบินจึงเป็นสิ่งพึง ประสงค์ของฝ่ายข้าศึกเป็นอย่างยิ่งที่จะปฏิบัติเช่นนี้

โจมตีด้วยอาวุธยิงเล็งตรงจากภายนอกฐานบิน เป็นการปฏิบัติโดยการใช้อาวุธชนิดยิงด้วย วิธีเล็งตรง อันได้แก่ ปืนเล็ก ปืนกลฯ เป็นต้น ทำการยิงจากภายนอกเข้ามาภายในฐานบิน ถ้าหากเป็นการปฏิบัติเพื่อหวังผลแน่นอนแล้วข้าศึกมักจะใช้พลแม่นปืนติดกล้องเล็ง ซึ่ง สามารถลอบยิงได้แม่นยำในระยะ 1,000 เมตร หรือถ้าใช้อาวุธขนาดใหญ่จำพวกจรวดฯ ก็ อาจหวังผลในการทำลายได้เช่นกัน แต่ถ้าเป็นอาวุธประจำการขนาดเล็กส่วนใหญ่มักไม่หวัง ผลจากการยิง เป็นการลอบยิงโดยใช้เวลาจำกัดแล้วหลบหนีไป มักจะเป็นการยิงรบกวนให้ เจ้าหน้าที่ป้องกันเกิดความกังวลอดหลับอดนอน คล้ายเป็นการทำสงครามประสาทที่ได้ผล เป็นอย่างมาก

โจมตีด้วยอาวุธยิงไกลหรืออาวุธกระสุนวิถีโค้งจากภายนอกฐานบิน เป็นการปฏิบัติการยิง ด้วยวิธียิงจำลอง อาวุธประเภทนี้ ได้แก่ เครื่องยิงลูกระเบิด จรวด ซึ่งมีทั้งขนาด 122 มม. และ 140 มม.และถือว่าเป็นการยิงที่มีการเตรียมการยิงไว้ล่วงหน้า แต่ก็ไม่สามารถทำการ ยิง กะกำหนดได้ ข้าศึกลอบยิงชั่วคราวแล้วก็หลบหนีไป การปฏิบัติเช่นนี้เป็นการปฏิบัติแบบ เตาสุ่ม หากข้าศึกระยะได้แน่นอนวางอาวุธยิงได้แน่นอน ก็สามารถทำลายเป้าหมายในเขต ฐานบินได้บ้าง แต่เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาหวังสั้นๆ ในการลอบยิงก่อนที่ฝ่ายป้องกันจะ จับทิศทางและค้นหาที่ตั้งยิงได้ข้าศึกก็หลบหนีไปก่อนแล้ว เช่น การลอบยิงในเวียดนามใต้ ที่กระทำต่อฐานทัพอากาศสหรัฐฯ ทำให้กระสุนตกใกล้บริเวณลาดจอด ฮ.และ บ.ทำความ เสียหายให้กับอาวุธยุทโธปกรณ์อยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะการยิงจรวดขนาด 122 มม. ดังนั้น การที่ฐานบินดาเนินการด้านจิตวิทยาต่อประชาชนรอบฐานบินในรัศมี 16 กม.นั้น ก็เพื่อ เป็นการป้องกันมิให้ข้าศึกลอบเข้ามาตั้งฐานยิงจรวดในระยะ 16 กม.

การโจมตีและก่อวินาศกรรมสาธารณูปโภคต่างๆ นอกฐานบิน เป็นการปฏิบัติหนทางหนึ่ง
 ข้าศึกอาจกระทำได้ในกรณีโจมตี และก่อวินาศกรรมสาธารณูปโภคต่างๆ นอกฐานบิน เช่น
 แหล่งผลิตกระแสไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ การโทรคมนาคม เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะ
 อำนวยความสะดวกแก่ฐานบินหรือไม่ก็ตาม แต่ก็นับว่าเป็นการทำให้ประชาชนทั่วไป
 เดือดร้อน โดยเฉพาะประชาชน โดยรอบฐานบินที่ได้รับผลกระทบจากการโจมตีของฝ่าย
 ตรงข้าม ก็จะไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนเคย และอาจต้องขอความช่วยเหลือ
 จากฐานบินเป็นการเพิ่มภาระให้ฐานบินต้องเข้าไปแก้ปัญหา¹

การป้องกันฐานบินในปัจจุบัน

การป้องกันภัยคุกคามทางอากาศนั้น ทอ.รวมทั้งฐานบินจะมีการระวังป้องกันกับหน่วยงาน
 โดยปฏิบัติตามคำสั่ง บก. ทหารสูงสุด (เฉพาะ)ที่ 340/2511 เรื่องการป้องกันและรักษา
 ความปลอดภัยฐานที่ตั้งหน่วยทหารและระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยการรักษาการณ์ พ.ศ.
 2542 รวมทั้งแผนยุทธการ ท่ออื่นๆ กองบินต่างๆ จะมีแผนป้องกันและระวังรักษาที่ตั้ง
 หน่วยของกองบินนั้น โดยมีผู้บังคับการกองบิน เป็นผู้รับผิดชอบในการสั่งการใช้กำลังของ
 กองพันอากาศโยธินเป็นกำลังหลัก เพื่อป้องกันและรักษาความปลอดภัยผ่านศูนย์
 ปฏิบัติการป้องกันและรักษาความปลอดภัย (ศปรภ.) หรือศูนย์ควบคุมรักษาการณ์ (ศรก.)
 แล้วแต่กรณี ซึ่งตามแผนหลักของ กองทัพอากาศเรียกว่า “ การป้องกันและรักษาความ
 ปลอดภัยที่ตั้ง ”

ความมุ่งหมายสำคัญของการป้องกันฐานบิน ให้ฐานบินพ้นจากโจรกรรม จารกรรม ก่อ
 วินาศกรรม การบ่อนทำลาย และการคุกคามจากฝ่ายตรงข้าม จนมีผลให้ฝ่ายเราสามารถ
 ใช้กำลังทางอากาศปฏิบัติการได้ตลอดเวลา ป้องปรามมิให้ข้าศึกเข้าปฏิบัติการโจมตีฐาน
 บินโดยกระทำในทุกๆ ทางให้ฝ่ายตรงข้ามเห็นว่าฐานบินมีมาตรการป้องกันที่รัดกุม พร้อม
 เสมอที่จะตอบโต้ได้จริง ยึดหลักการออมกำลัง โดยใช้กำลังส่วนน้อยปฏิบัติหน้าที่ประจำ
 แต่มีความสามารถสูง รวดเร็ว คล่องตัว กำลังส่วนใหญ่พร้อม ณ ที่ตั้ง

แนวความคิดหลักในการป้องกัน ลดประสิทธิภาพของข้าศึกด้วยมาตรการค้นหา การ
 ลาดตระเวน การหาข่าว ไม่ยอมให้ข้าศึกเข้าใกล้ฐานบินด้วยมาตรการแจ้งเตือน การตั้งจุด
 ตรวจ การจัดเวรยาม จัดจุดต่างๆ ให้สามารถตรวจการณ์ได้ดี ติดตั้งเครื่องตรวจจับเพื่อ
 แจ้งเตือนการเข้ามาของฝ่ายตรงข้าม ป้องกันการลอบยิงด้วยอาวุธต่างๆ สร้างความ
 แข็งแรงของระบบป้องกันที่เป้าหมาย กระจายเป้าหมายเพื่อลดอันตราย พรางเป้าหมาย
 ต่างๆ ทำลายข้าศึกด้วยกำลัง ใช้ชุดปฏิบัติการขนาดเล็กที่มีความคล่องตัว มีอำนาจการยิง
 รุนแรง มีขีดความสามารถในการดำเนินกลยุทธ์²

หน้าที่ของสายตรวจยานยนต์ในปัจจุบัน

กำลังชุดสายตรวจยานยนต์ ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ 2 - 5 คน ใช้รถจี๊ป 1 / 4 ตัน 4 x 4 ตันเป็นยานพาหนะ มีแท่นปืน วิทยุติตรถยนต์ โคมฉายประจำรถ ออกตรวจในเขตรับผิดชอบเป็นวงรอบที่ โดยการสุม่ ป้องกันมิให้ข้าศึกทราบเวลาปฏิบัติที่แน่นอน ชุดสายตรวจยานยนต์มีบทบาทในการค้นหาและทำลายข้าศึกด้วยอำนาจการยิง รับผิดชอบต่อสู้กับข้าศึก และยังมีหน้าที่พิจารณาตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอีกด้วย ผู้บังคับชุดจะเสนอข้อมูลแก่ศูนย์ฯ ถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้ทราบความรุนแรงมากน้อย ควรปฏิบัติการต่อไปอย่างไร จำเป็นต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนหรือไม่ สามารถถึงที่หมายด้วยความรวดเร็วในเขตรับผิดชอบภายในเวลา 5 นาที ปฏิบัติการค้นหาและกำจัดข้าศึก

แนวความคิดในการพัฒนาชุดสายตรวจยานยนต์ให้มีความสามารถพลซุ่มยิง

เนื่องจากชุดสายตรวจยานยนต์เป็นกำลังติดอาวุธเคลื่อนที่เร็ว เพื่อรับเข้าพิสูจน์ทราบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นชุดแรก ก่อนจะขอรับการสนับสนุนชุดปฏิบัติการ และชุดกำลังสนับสนุนขนาดใหญ่ต่อไป ซึ่งหากชุดสายตรวจยานยนต์มีกำลังในการตอบโต้ที่ไม่พร้อมภัยคุกคามที่เกิดขึ้นอาจทำให้เกิดการสูญเสียได้โดยง่าย ดังนั้นเพื่อให้กำลังชุดสายตรวจยานยนต์เป็นกำลังชุดอาวุธหนักขนาดเล็กที่มีขีดความสามารถสูง สามารถตั้งกำลัง หรือ ยับยั้งหรือ ทำลายข้าศึกได้อย่างทันท่วงทีและแม่นยำอาจทำให้เหตุการณ์ไม่บานปลายออกไปและลดการสูญเสียให้น้อยลง เจ้าหน้าที่ที่ประจำในชุดสายตรวจยานยนต์จะต้องได้รับการฝึกฝนในเรื่องการใช้อาวุธมาเป็นอย่างดี รวมถึงแนวทางและกรรมวิธีในการปฏิบัติงานสายตรวจยานยนต์เพื่อสามารถใช้แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี สิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าควรเพิ่มสมรรถนะของกำลังพลชุดสายตรวจยานยนต์ให้มีชุดพลซุ่มประจำอยู่ในชุดนั้น เนื่องจากชุดสายตรวจยานยนต์จะต้องปฏิบัติงานเพียงลำพังในช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะได้รับกำลังสนับสนุน ฉะนั้นการตั้งกำลังไว้ให้ได้จึงมีส่วนสำคัญเพื่อป้องกันมิให้พื้นที่ปฏิบัติการขยายวงกว้างออกไป เป็นการควบคุมพื้นที่ไว้ โดยปกติชุดสายตรวจยานยนต์จะมีอาวุธประจำชุดและบุคคล ได้แก่ พลสอ.ขนาด 5.56 มม. ประจำบุคคล จำนวน 5 กระบอก และ ปืนกล ขนาด 7.62 มม. (M60) ประจำรถ จำนวน 1 กระบอก ซึ่งหากสามารถเพิ่มกำลังพลซุ่มยิงเข้าไปแล้วจะทำให้เพิ่มขีดความสามารถของชุดสายตรวจยานยนต์ได้เป็นอย่างมาก โดยพลซุ่มยิงมีคุณสมบัติสามารถยิงปืนระยะไกลได้อย่างแม่นยำมีความสามารถในการเฝ้าตรวจติดตามเสมือนระบบตรวจจับ(Sensor) เพื่อคอยรายงานสถานการณ์ต่อ “ศูนย์ควบคุมรักษาการณ์” ทั้งนี้เป็นการเพิ่มสมรรถนะให้กับกำลังพล ตามยุทธศาสตร์วิสัยกองทัพอากาศ (One of the Best Air Forces in ASEAN) ตามยุทธศาสตร์

กองทัพอากาศ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)³ เพื่อรองรับการพัฒนาการปฏิบัติการที่ใช้เครือข่ายเป็นศูนย์กลาง (Network Centric Operations : NCO) ในเรื่องของการพัฒนา 3 มิติสำคัญ อันได้แก่

1. มิติทางอากาศ (Air Domain)
  - 1.1 การบัญชาการและควบคุม (Command and Control : C2)
  - 1.2 ระบบตรวจจับ (Sensor)
  - 1.3 ผู้ปฏิบัติ/หน่วยปฏิบัติ (Shooter)
  - 1.4 ระบบเครือข่าย (Network)
  - 1.5 การสนับสนุนและบริการ (Support and Service)
  - 1.6 บุคลากรและพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน (Human & Behavior)
2. มิติไซเบอร์(Cyber Domain)
3. มิติอวกาศ(Space Domain)

ทั้งนี้ในเรื่องการพัฒนากำลังพลชุดพลซุ่มยิงนั้นถือว่าเป็นการพัฒนาในมิติสำคัญแรก คือ เรื่อง “มิติสำคัญทางอากาศ” ในหัวข้อ “การพัฒนาผู้ปฏิบัติ/หน่วยปฏิบัติ” และ “ระบบตรวจจับ” ซึ่งจะถือว่าสามารถปฏิบัติตามนโยบายกองทัพอากาศได้สำเร็จและเป็นรูปธรรมในเรื่องของ การพัฒนาผู้ปฏิบัติ/หน่วยปฏิบัติ (Shooter) นั้นเป็นการเพิ่มศักยภาพการทำงานให้กับชุดสายตรวจยานยนต์ให้มีความแม่นยำในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น สำหรับในเรื่องของ ระบบตรวจจับ นั้น ชุดพลซุ่มยิงเป็นกำลังพลที่ได้รับการฝึกในเรื่องการรวบรวมและรายงานข่าวสาร การเฝ้าตรวจและติดตาม การซ่อนพรางและการแทรกซึมมาเป็นอย่างดี เมื่อนำความสามารถด้านดังกล่าวมาใช้จะทำให้สามารถส่งข้อมูลข่าวสารมายังศูนย์ฯ เปรียบเสมือนเป็นการสร้างระบบตรวจจับ (Sensor) ในพื้นที่ปฏิบัติการส่วนหน้าได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นการพัฒนากำลังพลชุดดังกล่าวจึงเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากต่อการทำงานในอนาคต

ปัจจัยที่ทำให้การปฏิบัติการกิจมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากชุดสายตรวจยานยนต์เป็นชุดปฏิบัติที่ต้องเข้าพื้นที่เร็วที่สุด ถึงแม้ในพื้นที่อาจมียามประจำจุดอยู่ก็ตามแต่อำนาจการยิงนั้นถือว่าน้อยมากหากมีการบุกรุกของข้าศึกเข้ามาเป็นจำนวนมาก แม้ว่าชุดสายตรวจยานยนต์จะมีอาวุธที่พร้อมใช้ในการทำลายเป้าหมายสูงก็ตาม แต่ในการปฏิบัติงานยังถือว่ามีความล่อแหลมต่อความเสี่ยงในการถูกตอบโต้จากผู้บุกรุกจนทำให้เสียชีวิตหรือบาดเจ็บได้ ดังนั้นปัจจัยสำคัญของการเพิ่มกำลังพลซุ่มยิงจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ โดยมีหัวข้อดังนี้

เพิ่มระยะในการปฏิบัติการ

เนื่องจากพลซุ่มยิงมีความสามารถในการยิงปืนไกลได้ ตั้งแต่ระยะ 400 – 1,500 เมตร ด้วยความสามารถที่ได้รับการฝึกจาก “หลักสูตรพลซุ่มยิง” ผนวกกับความชำนาญในการใช้อาวุธขนาดต่างๆ ได้แก่ ปลสอ.ขนาด 5.56 มม. ,ปลย.ขนาด 7.62 มม. ,ปลย.ขนาด .338 นิ้ว และ ปลย.ขนาด .50 นิ้ว ซึ่งด้วยสมรรถนะของอาวุธขนาดนี้จึงเป็นเรื่องไม่ยากในการปฏิบัติการในพื้นที่ที่มีการบุงกรุกของข้าศึก

ความสามารถการแทรกซึมหาข่าว

พลซุ่มยิงได้รับการฝึกในการแทรกซึมเข้าพื้นที่หาข่าวมาเป็นอย่างดี มีความสามารถในการสังเกตการณ์หรือสามารถตั้งข้อสังเกตจากสิ่งผิดปกติต่างๆได้ มีความชำนาญในการใช้เครื่องมือพิเศษต่างๆเพื่อช่วยในการตรวจการณ์ การเฝ้าระวังป้องกัน และต่อต้านข่าวกรอง

สนับสนุนการยิงให้กับชุดปฏิบัติการ

หน้าที่หนึ่งของพลซุ่มยิงคือการยิงสนับสนุนกับให้กับชุดปฏิบัติการ ทั้งยังเป็นส่วนระวังป้องกันให้กับกำลังพลในพื้นที่ปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ระยะการยิงที่ไกลเพื่อทำให้เกิดมุมกว้างในการตรวจการณ์เป้าหมาย สามารถทำลายข้าศึกได้ทันทีเพื่อลดการสูญเสียของกำลังพลในชุดปฏิบัติการ

การรายงานข่าวสารในพื้นที่ปฏิบัติการ

เนื่องจากชุดพลซุ่มยิงเป็นกำลังส่วนหน้าในพื้นที่เกิดเหตุเปรียบเสมือนเป็น Sensor ของระบบการป้องกันฐานบินสามารถปฏิบัติการตรวจการณ์และรายงานข่าวสารได้ทันทีเพื่อช่วยในการตัดสินใจของ ผบช. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากปัจจัยทั้ง 4 ลักษณะนี้ทำให้เห็นว่าสามารถเสริมขีดความสามารถของกำลังพลชุดสายตรวจยานยนต์ด้วยพลซุ่มได้เป็นอย่างดี ทั้งยังตอบสนองนโยบายกองทัพอากาศ (ปี พ.ศ. 2560 – ปี พ.ศ. 2579) ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้รูปแบบการจัดกำลังอาจเปลี่ยนไปและอาจทำให้ในอนาคตต้องมีการเสริมสร้างขีดสมรรถนะในด้านอาวุธและยุทธโธปกรณ์ต่อไปให้รับกับความสามารถกำลังพลชุดซุ่มยิงมากขึ้น

สาเหตุหลักของการพัฒนาชุดสายตรวจยานยนต์ให้มีขีดความสามารถพลซุ่มยิง เพื่อสนับสนุนการป้องกันฐานบิน สามารถสรุปสาเหตุในการพัฒนาชุดสายตรวจยานยนต์ มีดังนี้

ชุดสายตรวจยานยนต์เป็นชุดที่ต้องพร้อมปฏิบัติต่อเป้าหมายก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งยังมีความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถและสมรรถนะให้สูงขึ้นเพื่อสามารถตอบโต้และรับมือกับสถานการณ์ในระลอกแรกได้อย่างเต็มที่ก่อนที่จะกำลังสนับสนุนส่วนอื่นจะมาถึง เนื่องจากเป็นชุดที่ต้องทำการตัดสินใจเสนอแนวทางแก้ไขกับผู้บังคับบัญชาเป็นอันดับแรก อาจไม่ขอรับกำลังสนับสนุนเพิ่มเติมหรือขอรับเพิ่ม ดังนั้นแนวทางนี้ผู้บังคับบัญชามักต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ณ บริเวณพื้นที่ปฏิบัติการในทันที เพื่อช่วยในการพิจารณา ระยะเวลาตรวจการณ์ ฝ้าตรวจ ไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ซึ่งโดยปกติระยะสายตาที่เรามองเห็น อาจไม่ละเอียดเท่าที่ควรเมื่อต้องมองเป้าหมายในระยะไกลจากบริเวณ พื้นที่ปลอดภัย (safe zone) หรือกรณีหากต้องมองในเวลากลางคืน เจ้าหน้าที่ชุดสายตรวจยานยนต์ มีความสามารถและความเข้าใจในการอุปกรณ์และยุทธโศปกรณ์พิเศษน้อยทำให้ต้องหาทางเพิ่มขีดความสามารถด้านการใช้เครื่องมือดังกล่าวเพื่อช่วยเสริมในการปฏิบัติการทางอาวุธที่ใช้มีระยะหวังผลน้อยไป ควรเพิ่มระยะการยิงเพื่อลดความสูญเสียของกำลังพล ความต้องการในการรายงานข่าวสารอย่างต่อเนื่อง หากต้องตรึงกำลังไว้เพื่อรอการสนับสนุนจากกำลังส่วนอื่น มีความต้องการการรายงานข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนเพื่อนำเรียนผู้บังคับบัญชาตัดสินใจในการปฏิบัติการขั้นตอนต่อไปเพื่อเพิ่มระยะเวลาการปฏิบัติการให้มากขึ้นจนนำมาซึ่งความรวดเร็วต่อการปฏิบัติการต่อเป้าหมาย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ตามวิสัยทัศน์ กองทัพอากาศ ยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579⁴)

แนวทางการพัฒนาชุดสายตรวจยานยนต์ให้มีขีดความสามารถพลซุ่มยิงเพื่อสนับสนุนการป้องกันฐานบินข้อมูลจากการสัมภาษณ์เสนาธิการ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน มีดังนี้

ดำเนินการพัฒนาแผนการปฏิบัติให้มีความสัมพันธ์กับการทำงานของชุดพลซุ่มยิง เพื่อให้งานนั้นสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพเขียนโครงสร้างกำลังพล โดยเพิ่มอัตราเจ้าหน้าที่พลซุ่มยิงจำนวน 2 คน ต่อหนึ่งชุดสายตรวจยานยนต์ จัดกำลังพลจากชุดสายตรวจยานยนต์เข้ารับการฝึกหลักสูตรพลซุ่มยิงเพื่อเสริมสมรรถนะของกำลังให้มีขีดความสามารถที่สูงขึ้น พัฒนายุทธวิธีการทำงานของชุดพลซุ่มยิงให้สอดคล้องกับชุดสายตรวจยานยนต์ จะช่วยให้ชุดสายตรวจยานยนต์สามารถใช้เครื่องมือ อุปกรณ์และยุทธโศปกรณ์ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ เพิ่มสมรรถนะของรถชุดสายตรวจให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น ทั้งความสามารถในการบรรทุก กำลังในการขับเคลื่อน และความสามารถในการติดตั้งอาวุธ บรรจุกำลังที่มีขีดความสามารถพลซุ่มยิงให้อยู่ในชุดสายตรวจยานยนต์ และทำการฝึก ซักซ้อมแผนการปฏิบัติการจนเกิดความเข้าใจตรงกัน
ทำการฝึกซักซ้อมแผนการปฏิบัติการ แผนเผชิญเหตุของกองบิน แผนป้องกันฐานบิน โดยมีการซักซ้อมประจำปี และตามไตรมาส

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ในการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการพัฒนาการป้องกันฐานบิน ในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยมุ่งเน้นในเรื่อง ทางการพัฒนาชุดสายตรวจยานยนต์ให้มีขีดความสามารถพลซุ่มยิงเพื่อสนับสนุนการป้องกันฐานบินการพัฒนาขีดความสามารถด้าน กำลังพล อาวุธยุทโธปกรณ์ และเทคโนโลยีแล้วจะทำให้เป็นชุดสายตรวจยานยนต์เป็นชุด ที่มีศักยภาพสูงมากโดยใช้กำลังพลเพียงไม่กี่คน จากงานวิจัยจะเห็นว่าในการใช้แนวทางการปฏิบัติงานของพลซุ่มยิงนั้น เป็นแนวคิดวิธีการหนึ่งที่สามารถตอบโจทย์การ ปฏิบัติงานของชุดสายตรวจยานยนต์ได้เป็นอย่างดี เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะเนื่องจากชุดพล ซุ่มยิงเป็นชุดกำลังทหารที่มีขีดความสามารถสูงกว่าทหารทั่วไปและมีขีดความสามารถอัน สูงกว่าพลแม่นปืน โดยกำลังชุดพลซุ่มยิงถูกพัฒนาจากพลแม่นปืนโดยเพิ่มขีด ความสามารถในการรบแบบจู่โจม การซ่อนพราง ความชำนาญในภูมิประเทศ การหาข่าว และรวบรวมข่าวสาร 3 ความสามารถในการใช้ยุทธโปกรณ์พิเศษประเภทต่างๆ ได้แก่ กล้องช่วยเล็งจุดแดง(EOTECH) กล้องกำลังขยายขนาดต่างๆ กล้องวัดระยะ กล้องติดปืน ซุ่มยิง กล้องตรวจการณ์เวลากลางคืน(NVG) กล้องตรวจการณ์เวลากลางคืน(Thermal) เป็นต้นอุปกรณ์เหล่านี้มีความละเอียดในการทำงานมาก ผู้ใช้ต้องทำความเข้าใจและ สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งผู้เป็นพลซุ่มยิงจะต้องได้รับการฝึกศึกษาเรื่องนี้มา เป็นอย่างดี “พลซุ่มยิง” เป็นกำลังพลพิเศษที่มีขีดความสามารถสูงในเรื่องของการใช้อาวุธ ทำลายข้าศึกโดยหวังผลเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ภารกิจหลักของพลซุ่มยิงในการรบคือ สนับสนุนการรบด้วยการยิงอย่างแม่นยำจากระยะไกล สนับสนุนการยิงให้กับกำลังทหาร รบหรือชุดจู่โจมตีในการเข้าปฏิบัติการต่อเป้าหมาย ซึ่งการปฏิบัติการของซุ่มยิงนั้นสามารถ ทำให้ข้าศึกบาดเจ็บหรือตาย ทำให้เคลื่อนที่ช้าลง สามารถทำให้ข้าศึกเกิดความหวาดกลัว เสียขวัญ และเกิดความสับสนได้ นอกจากนี้พลซุ่มยิงยังมีหน้าที่รองคือการแทรกซึมเข้า ตรวจติดตาม การรวบรวมข่าวสาร และรายงานข้อมูลแก่ ผบ.ชา ให้ทราบได้อย่างมี ประสิทธิภาพทั้งในพื้นที่ภูมิประเทศหรือในเมือง สามารถช่วยในการปฏิบัติการต่อต้านภัย คุกคามจากภายนอกที่หมายลอบสังหารบุคคลสำคัญด้วยอาวุธจากระยะไกลได้อีกด้วย โดย

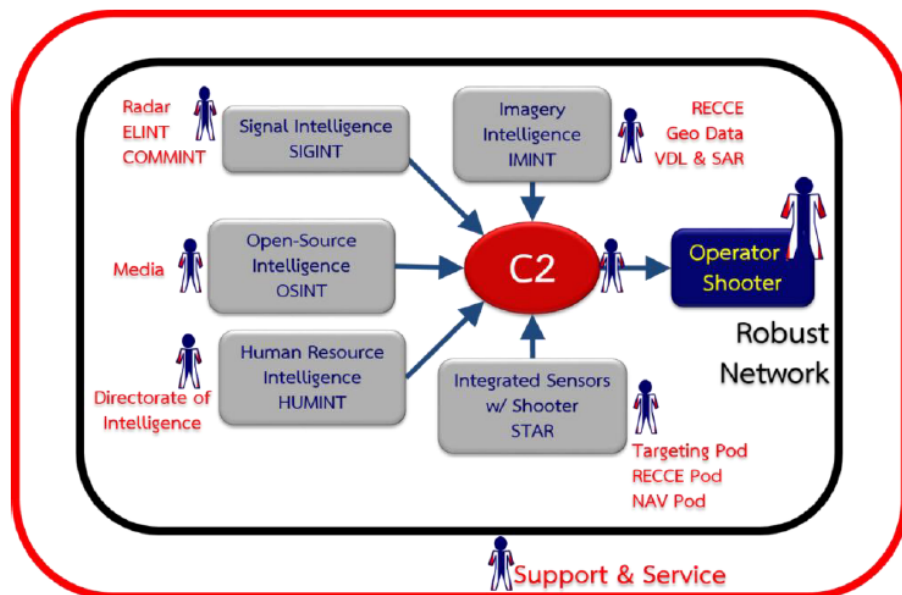
ปกติแล้วการจัดกำลังพลซุ่มยิง จะจัดจำนวน 2 คน ต่อ 1 ชุดซุ่มยิง ประกอบไปด้วย พลซุ่มยิง 1 คน และ พลตรวจการณ์ 1 คน ทั้งนี้ผู้ที่จะเป็นพลซุ่มยิงได้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความสมดุลงานอารมณ์ มีความประณีต เยือกเย็น ต้องไม่เป็นคนอ่อนไหวง่าย ๆ เพราะภารกิจของพลซุ่มยิงอาจต้องใช้การเฝ้ารอเป็นระยะเวลาและต้องเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นต่อการปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จจากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ หากผสมผสานกำลังทั้ง 2 ส่วนเข้าด้วยกันแล้ว อันได้แก่ กำลังพลชุดสายตรวจยนต์ และกำลังพลชุดพลซุ่มยิง จะทำให้เป็นการเสริมสร้างสมรรถนะของกำลังพลในหน่วยบัญชาการอากาศโยธิน ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีด้านอาวุธและยุทธโศปกรณ์ที่ต้องจัดหาเพิ่มเติมในอนาคตด้วยเช่นกันเพื่อให้เพียงพอต่อ กองบิน ทั้ง 12 กองบิน ทั่วประเทศ สามารถตอบสนองต่อนโยบาย ทอ. ตามยุทธศาสตร์ 20 ปี ได้เป็นอย่างดี ซึ่งตาม “แผนพัฒนาขีดความสามารถการปฏิบัติการที่ใช้เครือข่ายเป็นศูนย์กลางของกองทัพอากาศ” นั้นจะมีหัวข้อดังนี้

- 1) บุคลากรด้านการบังคับบัญชาการและควบคุม (C2)
  - 1.1 Decision Maker
  - 1.2 Fighter Controller
- 2) บุคลากรด้านระบบตรวจจับ (Sensor)
  - 2.1 Radar Operator
  - 2.2 UAS Internal Pilot
  - 2.3 UAS External Pilot
- 3) บุคลากรด้านผู้ปฏิบัติ (Shooter)
  - 3.1 Pilot : System Manager & Tactical Decision Maker
  - 3.2 Ground Based Air Defense (GBAD) Operator
  - 3.3 Special Forces
- 4) บุคลากรด้านเครือข่าย (Network)
  - 4.1 Network Manager
  - 4.2 Network Security Manager
- 5) บุคลากรด้านการสนับสนุนและบริการ (Support and Service)
  - 5.1 Aircraft Maintenance
  - 5.2 Operational Support System (OSS)
  - 5.3 Integrated Training System (ITS)
  - 5.4 Software Engineer

6) บุคลากรที่มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะ (Subject Matter Expert : SMEE)

- 6.1 Electronic Warfare (EW)
- 6.2 Tactical Data Link (TDL)
- 6.3 Geographical Data
- 6.4 Air IMINT (Imagery Intelligence) – AIRIX
- 6.5 Software Integration
- 6.6 Cyber Operation
- 6.7 Space Operation

ซึ่งการเสริมสร้างขีดความสามารถของชุดซ่อมยิงในชุดสายตรวจยานยนต์นั้นจะทำให้ตอบ
โจทย์ต่อแนวทางการพัฒนากองทัพอากาศได้เป็นอย่างดี โดยมี หัวข้อที่ตรงกันได้แก่ หัวข้อ
ที่ 2 บุคลากรด้านระบบตรวจจับ (Sensor) หัวข้อที่ 3 บุคลากรด้านผู้ปฏิบัติ (Shooter)
และ หัวข้อที่ 6 บุคลากรที่มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะ (Subject Matter
Expert : SMEE) โดยมีรายละเอียดดังนี้

RTAF NCO Combat Related Function

ภาพ 1 กระบวนการที่เกี่ยวข้องในการรบที่ใช้เครือข่ายเป็นศูนย์กลางของกองทัพอากาศ⁵

บุคลากรด้านระบบตรวจจับ ชุดพลซุ่มยิงได้รับการฝึกทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการยิงปืนที่มีความแม่นยำสูง พร้อมกับการฝึกศึกษาทางเทคนิคในด้านการใช้อุปกรณ์พิเศษต่างๆมากมาย เปรียบเสมือนเป็นการยกระดับขีดความสามารถของกำลังพลได้เป็นอย่างดี ซึ่งในการปฏิบัติงานนั้นพลซุ่มยิงจะปฏิบัติหน้าที่ช่วยในการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารต่างๆ ณ เวลาปัจจุบัน (Real Time) มายัง ศูนย์ยุทธการภาคพื้น ศูนย์ปฏิบัติการกองทัพอากาศ ได้เป็นอย่างดีมี โดยการใช้ทักษะในการเฝ้าติดตามสถานการณ์ การรายงาน และการใช้อุปกรณ์สื่อสาร เนื่องจากความสามารถในการตรวจการณ์ของชุดพลซุ่มยิงมีขอบเขตวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่าชุดสายตรวจยานยนต์ ด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ทางเทคนิคพิเศษต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นจากกล้องวัดระยะ กล้องกำลังขยายหลายเท่า รวมถึงกล้องติดปืนจากปืนซุ่มยิง ทำให้ความสามารถด้านนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บุคลากรด้านผู้ปฏิบัติ การพัฒนาด้านบุคลากรถือเป็นหัวใจหลักของทุกหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติ หากหวังที่จะให้หน่วยงานนั้นเกิดความเจริญก้าวหน้าการพัฒนารูปแบบแรกจึงต้องมุ่งมาที่คนเป็นอันดับต้นๆ สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปทำให้ภัยคุกคามเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้นตัวบทสำคัญที่ต้องแปรผันตามนี้ก็คือบุคลากรอันเป็นปัจจัยหลักในการบริหารงาน ซึ่งนอกเหนือจาก อาวุธยุทโธปกรณ์ งบประมาณ และยุทธวิธีปฏิบัติ(4M) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการพัฒนาด้านบุคลากรนั้นคือการทำให้ชุดสายตรวจยานยนต์ซึ่งปกติจะประกอบไปด้วย ผู้บังคับหมู่ 1 – 2 คน และพลทหาร อีก 1 – 2 คน ซึ่งถือเป็นกำลังขนาดเล็กมากและต้องเป็นชุดที่เข้าถึงเป้าหมายเป็นอันดับแรก รวมถึงส่วนควบคุมบังคับบัญชาได้ให้ความมั่นใจในการปฏิบัติการ การรับฟังข้อมูลข่าวสาร และมีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจของชุดปฏิบัติเป็นอย่างมาก ฉะนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานเต็มไปด้วยประสิทธิภาพ “อุดช่องว่างเสริมรอยต่อปิดรอยร้าว” การให้กำลังพลมีขีดความสามารถพลซุ่มยิงด้วยจึงเป็นสิ่งที่ดีเพื่อช่วยในการทำงานและสามารถนำองค์ความรู้นี้เผยแพร่ไปยังกองบินต่างๆ เพื่อสร้างศักยภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศได้